



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 64. Deputati inter Bohemos dissensionem moliuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

Sæcul. XV. longissima tempora hoc habuit, & habet, quod
 A. C. 1433. non conficientes sub specie panis tantum com-
 municent. Quam consuetudinem ab Ecclesia
 & sanctis Patribus rationabiliter introductam
 & diutissime observatam, non licet reproba-
 re, aut sine Ecclesie auctoritate pro libito
 immutare; Sancta vero Mater Ecclesia suaderet
 tibus causis rationabilibus, facultatem com-
 municandi populum sub utraque specie potest
 concedere, & largiri Nihilominus
 si perseverantes in desiderio vestro hoc postula-
 veritis (nempe Bohemorum Oratores
 Sacrum Concilium Sacerdotibus vestris com-
 municandi sub utraque specie populum ves-
 strum, eos videlicet, qui in annis discretionis
 constituti, reverenter & devote postulaverint,
 auctoritatem & facultatem in Domino largi-
 tur: hoc semper observato, quod Sacerdotes
 sic communicantes semper dicant, quod ipsi
 debent firmiter credere, quod non sub specie
 panis caro tantum, nec sub specie vini Sanguis
 tantum, sed sub qualibet specie est integer
 totus Christus. Verum ex hac ipsa declara-
 tione majora adhuc enata sunt dubia.

§. LXIV.

Deputati inter Bohemos dissensionem
 moluntur.

Cochl. Hist.
 Hist. l. 7.

Deputati se hucusque operam perdidit
 se intelligentes efficaciora remedia
 arripere cæperunt. Igitur cum haud
 igno-

ignorarent, quod Nobilium, ac civium Bohemorum Ordines nonnisi armis, ac vi coacti, præsertim tunc, cum ab Imperatore, ac Imperii Principibus derelicti fuissent, Hussitarum partibus accessissent; aliunde vero continuis militum, ac rusticorum insultibus expositi sub intolerabili jugo gemere cogentur, ac præterea palam profiterentur, se semper paratissimos esse ad pacem cum Deputatis ineundam, dummodo ipsis melioris conditionis spes offerretur; ideo Deputati habita omnium ratione Nobilibus ac Bohemarum urbium civibus suggerunt, pessime eos rebus suis consuluisse, quod exauctorato Cæsare Procopii jugum cervicibus suis imposuissent, excussoque miti ejusdem regimine sese cujusdam Presbyteri schismatici (*) tyrannidi subjecissent, cum tamen ille non aliam legem, quam effrænatam suam dominandi libidinem agnosceret, & ubi avitis legibus tota Bohemorum Monarchia nonnisi quatuor Regni Statibus constabat, ipse quintam erexisset factionem, nempe exercitum suum, qui armorum violentia totam sibi soli vindicaret auctoritatem, ceteris penitus exclusis; subjunxerunt quoque, armatos hosce viros haud contentos esse, ut ad satiandam suam avaritiam

Sæcul. XV.
A. C. 1433.

G 4 tiam

(*) Is erat Rochisana.

Sæcul. XV. tiam immensa imponerent tributa, atque
 A.C. 1433. ea etiam per vim extorquerent, sed jam
 eousque processisse, ut eorum petulantia
 haud aliter, quam communi jugi excu-
 sione castigari posset, nec aliam superesse
 viam, ut tandem perversa prævenirentur
 Hussitarum consilia, qui Bohemos, post
 quam illos omnibus suis bonis exspoli-
 arant, etiam penitus exterminare medita-
 rentur.

Cunctæ hæ rationes intimo sensu Pro-
 cerum, civiumque corda penetrabant; at
 tamen Nobilium crumenæ erant exhau-
 stæ, cives vero eisdem pecunias mutua
 dare, haud satis sibi cautum fore existi-
 mabant. Ergo Deputati Catholicæ
 dei in Bohemia restaurandæ negotium
 ob tam vile obstaculum retardari maxi-
 mopere dolentes, Basileam epistolas gra-
 vibus adeo verbis conceptas perscribunt,
 ut collectæ pro insolitis hujus regni ne-
 cessitatibus in urbe fieri permitteren-
 tur. Ex illis coacta fuere haud amplius,
 quam octodecim aureorum millia, &
 nihilominus hac pecuniarum summa,
 quamvis rerum indigentiam minime ex-
 æquaret, totum id obtinebatur, quod
 alio longe majori subsidio sperari vix po-
 tuisset; illius enim dispensatio inclyta
 juxta ac generoso cuidam Nobili Bohe-
 mo demandata fuit. Hic erat Mainra-
 dus de Neuhaus, seu *de nova domo*, Vir
 mili-

Mancler. ib.
 n. 451.

militaris, animi fortitudine, rerumque experientia clarissimus, qui liberatoris Patriæ nomen sibi demereri gaudebat.

§. LXV.

Sessio XII. Basileensis Synodi.

Interea temporis die decima tertia Julii, quæ erat feria secunda, habita est sessio ordine duodecima, in qua Patres pluribus conquerebantur de mala Eugenii fide, cum, ut inqueiebant, *nil aliud prætere videretur, nisi ut jus successoribus suis faceret, non solum abrogandi ritum sacrorum Conciliorum, sed & ipsorum decreta irritandi, & abolendi.* Postea eidem exprobrant, quanto jam ultra sesqui annum studio desudassent, ut tandem animum ejus moverent, atque ad fovendam Basileensem Synodum inclinarent, nunquam tamen ejus pertinaciam frangere potuissent. Quapropter jam in eo erant, ut adversus ipsum definitivam condemnationis sententiam pronunciarent, veriti, ne ulterior eorum indulgentia ipsis noxia, Eugenio autem ad perversa ejus consilia magis firmanda opportuna esset. Verum Sigismundi precibus absterri nil amplius attemptarunt, quam quod alios adhuc sexaginta dies eidem præfigerent, quibus elapsis, nisi contumax, ac manifestus prævaricator declarari vellet, mentem suam